

Reglugjörð

fyrir

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum.

I. KAFLI.

Félagið sjálft og stjórn þess.

1. gr.

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, sem í reglugjörð þessari er nefnd »Samábyrgðin«, er sjóvátryggingarstofnun fyrir íslensk fiski- og flutningaskip.

Samábyrgðin tekst á hendur:

- a. Endurtrygging fyrir íslensk ábyrgðarfélög skipa og báta, á helmingi eða allt að helmingi þess hluta af tryggingarhæfu verði skipa þeirra og báta, er félögin sjálf taka að sér ábyrgð á.
- b. Beina vátrygging á skipum og bátum.
- c. Trygging á afla, veiðarfærum og útbúnaði, ef um algerðan skipstapa er að ræða.

Félagið tekur aðallega ábyrgð á þeim skipum og bátum, sem ætluð eru til fiskiveiða eða flutninga við Ísland.

2. gr.

Helmili og varnarþing Samábyrgðarinnar er í Reykjavík.

Fyrir kröfum á hendur félaginu er aðeins aðgangur að því, og má beina slíkum kröfum gegn framkvæmdarstjóranum fyrir hönd Samábyrgðarinnar. Kröfum skal lýsa á skrifstofu Samábyrgðarinnar.

3. gr.

Samábyrgðinni stjórnar nefnd þriggja manna. Einn þeirra er framkvæmdarstjóri og jafnframt formaður og skipar stjórnarráðið hann, en tveir eru gæzlustjórar. Annan þeirra kys stjórnarráðið fyrst í stað, en hinn kjósa hin innlendu vátryggingarfélög, sem Samábyrgðin er í samvinnu við.

Kosning gæzlustjóranna gildir um 3 ár í senn. Skulu þeir vera búsettir í Reykjavík eða þar í nánd og fá lítilsháttar þóknun fyrir starfa sinn, er stjórnarráðið ákveður. Þóknun þeirra og laun framkvæmdarstjóra greiðist af Samábyrgðinni.

Í forföllum gæzlustjóranna, eða ef sæti þeirra verður laust áður en kjörtíminn er á enda, setur stjórnarráðið menn í stað þeirra um stundarsakir til þess að gegna störfum þeirra.

Stjórnarráðið skipar endurskoðanda og ákveður laun hans.

4. gr.

Stjórnarnefndin skal eiga fund með sjer svo oft sem formanni þykir þörf á.

Alyktun stjórnarnefndar er gild, ef tveir nefndarmenn að minsta kosti greiða atkvæði með henni.

88
9. nóv.

Gjörðabók skal halda á fundum stjórnarnefndarinnar og hún undirskrifuð af þeim nefndarmönnum, sem viðstaddir eru.

5. gr.

Stjórnarnefndin fer með það vald, sem Samabyrgðin hefir lögum samkvæmt, nema öðruvísi sje ákveðið.

Stjórn félagsins skal áður en mánuður er liðinn eftir hvern ársfjórðung senda stjórn arráðinu stutt yfirlit yfir starf félagsins, og innan þriggja mánaða eftir lok hvers starfsárs skal hún senda stjórnarráðinu ársreikningiun með áritun endurskoðanda.

Stjórnarráðið getur hvenær sem því lízt látið rannsaka allan hag félagsins og ef nauðsyn krefur skipað yfir það eftirlitsstjórn.

Stjórn félagsins skal gjöra sér alt far um að útvega endurtryggingu með svo góð um kjörum sem unt er, að svo miklu leyti sem ákveðið er í lögum nr. 23, 27. júní 1921, eða stjórnarnefndin telur nauðsynlegt eða heppilegt.

Stjórnarnefndin tekur ákvörðun um skipun umboðsmanna og virðingarmanna eftir tillögum framkvæmdarstjóra. Hún ákveður einnig, með hvaða kjörum bæði þeir og önnur sú aðstoð, sem þörf er á, skuli vera tekin.

Stjórnarnefndia hefir eftirlit með skaðabótgreiðslu og tekur yfirléitt þátt í ákvörðunum um meiri háttar málefni, er stjórn félagsins varða, svo sem váttryggingarskilyrði, notkun og ávöxtun peningaforðans og höfuðstóls og vaxta varasjóð, ennfremur um lántöku innan hinnar lögákveðnu ríkissjóðsábyrgðar.

6. gr.

Hvert það skjal, sem skuldbinda á Samabyrgðina, verður að vera undirskrifað af formanni og öðrum gæzlustjóranna.

Bréf viðvíkjandi daglegum störfum Samabyrgðarinnar (þar með talin ábyrgðarskírteini fyrir hverri einstakri beinni váttryggingu og endurtryggingarskrár) undirskrifar framkvæmdarstjóri (formaður). Hann sér einnig um og hefir á hendi bókfærslu, fjárvörzlu og reikningshald Samabyrgðarinnar.

Að minsta kosti einu sinni á hverjum ársfjórðungi skulu gæzlustjórarnir gæta að peningaforðanum og öðrum eignum félagsins og gjöra athugasemd um það í gjörðabókinni. Stjórn félagsins úrskurðar og þá liði í ársreikningnum, sem endurskoðunin hefir gert athugasemd við.

Reikninginn skal birta opinberlega og á hann ásamt athugasemdum endurskoðanda að liggja frammi til sýnis fyrir almenning á skrifstofu Samabyrgðarinnar í 14 daga eftir að það hefir verið auglýst í blaði því, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar.

7. gr.

Reikningsárið telst frá 1. janúar til desembermánaðarloka.

Þá er ársreikningur er saminn, skal telja óloknaðar skaðabætur og aðrar skuldbindingar frá því ári og flytja til næsta árs með þeirri upphæð, sem þær eru virtar til eftir málavöxtum og undanfarandi reynslu.

II. KAFLI.

88
9. n.óv.*Vátryggingarkjör og skaðabótaskilyrði.*

8. gr.

Í Samábyrgðina má taka:

A. Íslensk ábyrgðarfélag báta og skipa, sem hafa lög sín staðfest af stjórnarráði Íslands. Þó mega regluleg ársiðgjöld í félögum þessum fyrir skip, sem vátryggja á í Samábyrgðinni, ekki fara niður úr 5% af vátryggingarfénu.

Milli Samábyrgðarinnar og félags, sem óskar að endurtryggja hjá henni, skal gera samning um þau sérstaklegu skilyrði, sem sett eru fyrir töku þess í Samábyrgðina. Þó má ekkert í slíkum samningi koma í bága við reglugjörð þessa. Ef samningnum er ekki sagt upp fyrir 1. október, telst hann endurnýjaður fyrir næsta ár.

Eigendur hinna endurtrygðu skipa og Samábyrgðin hafa engin viðskifti, því að ábyrgðarfélagin koma ein fram bæði gagnvart eigendunum og Samábyrgðinni.

Samábyrgðin tekur að sér þann hluta af áhættunni á skipum, vátrygðum í íslenskum ábyrgðarfélögum, sem fer fram úr því, er félag þessi samkvæmt lögum sínum mega sjálf taka ábyrgð á, og því, sem þau kunna að krefjast sjálfsábyrgðar á. Skylt er ábyrgðarfélagum þeim, sem endurtryggja hjá Samábyrgðinni, að láta henni í té þenna hluta áhættunnar og Samábyrgðinni að taka við honum.

Svo fljótt sem unt er skal senda Samábyrgðinni skýrslur um ábyrgðir þær, sem fluttar eru yfir til hennar, og skal það í síðasta lagi gjört 3 vikum eftir byrjun vátryggingarársins, en síðan vikulega. Skýrslur þessar skal rita á endurtryggingarskrár, sem til þess eru ætlaðar, og sem félögin leggja til og kosta.

Afrit af ábyrgðarskírteinum og virðingargjörðum skal senda Samábyrgðinni svo fljótt sem unt er.

Hvert ábyrgðarfélag um sig framkvæmir sjálft alt það, er lýtur að upptöku skipa til vátryggingar og virðingu þeirra og ber sjálft allan þann kostnað, sem af því leiðir. Kostnaðurinn við stjórn ábyrgðarféлага þessara er Samábyrgðinni og algjörlega óviðkomandi.

Til grundvallar fyrir hverri vátryggingu skal leggja vátryggingarkjör og skaðabóta-reglur hinna einstöku ábyrgðarféлага, þar sem það ekki kemur í bága við reglugjörð þessa eða ákvæði þau, sem sett eru samkvæmt henni. Samábyrgðin er bundin við lög ábyrgðarféлага þeirra, sem eru meðlimir hennar, og framkomu félaganna samkvæmt lögnum. Þó skulu félögin fá samþykki Samábyrgðarinnar til þess að höfða mál gegn öðrum út í frá, enda getur Samábyrgðin krafist þess, að félagið sjálft beri tjón það, sem af því leiðir, að ekki hefir verið leitað ráða Samábyrgðarinnar í þessu efni eða ekki farið eftir þeim.

Ákvörðun skaðabóta, sem gerð er samkvæmt lögum hinna einstöku ábyrgðarféлага, er bindandi fyrir Samábyrgðina. Þó verður að fá samþykki Samábyrgðarinnar, ef ákveða á skaðabætur eftir sanngírni, með samningi, gerðardómi eða lögsókn, og fer svo sem áður segir, ef vanrækt er að fá samþykkið.

Sendu skal Samábyrgðinni eftirrit af skaðabótamatinu og greiðir hún hlutfallslega sinn hluta af skaðabótunum af þeim hluta tryggingarfrjárhæðinnar, sem hún hefir ábyrgst, að frádrögnum 10 kr. af hverri smálest hlutaðeigandi skips, þó má frádráttur sá aldrei fara fram úr 300 kr. á einstöku fari.

B. Beinar vátryggingar á skipum og bátum.

C. Afla, veiðarfæri og útbúnað fiskiskipa.

Hver sem vill fá beina vátrygging á skipi í Samábyrgðinni, verður að snúa sér til

umboðsmanns Samábyrgðarinnar á þeim stað, þar sem heimilisfang skipsins er, ef skipið er þar og Samábyrgðin hefir nokkurn umboðsmann þar. Ef Samábyrgðin aftur á móti hefir þar engan umboðsmann, eða skipið er ekki heima á þeim tíma, er váttryggingar er beiðst, getur váttryggingarbeiðandi snúið sér til næsta umboðsmanns eða til aðalskrifstofunnar. Eftir tilhlutun umboðsmannsins eða aðalskrifstofunnar, ef til hennar hefir verið leitað, er skipið síðan skoðað og virt af virðingarmönnum Samábyrgðariunnar. Ef virðingarmaður óskar váttryggingar, verður að setja annan áreiðanlegan mann í stað hans til þess að taka þátt í virðingunni.

Þá er virðingin er um garð gengin og virðingarmennirnir hafa gefið út vottorð um það, verður váttryggingarbeiðandi að undirskrifa með eigin hendi beiðni um váttryggingu til eins árs frá þeim degi, sem beiðnin er afhent umboðsmanninum. Þann dag, sem váttryggingin byrjar, verður skipið að vera í öruggri höfn eða skipalægi. Dagurinn reiknast frá kl. 12 á miðnætti til kl. 12 á miðnætti. Eyðublöð undir váttryggingarbeiðnir fást hjá umboðsmönnum Samábyrgðarinnar og á aðalskrifstofunni. Í váttryggingarbeiðnina skal setja lýsingu á því, sem váttrygt er, og váttryggingarféð, og á vottorð virðingarmanna að fylgja henni. Ef Samábyrgðin tekst á hendur váttrygginguna, gefur aðalskrifstofan út váttryggingarskírteini, er það afhent váttryggjanda og er síðan fullgilt váttryggingarskírteini gagnvart Samábyrgðinni.

Frumritið af beiðninni og vottorð virðingarmanna sendir umboðsmaður aðalskrifstofunni.

Við eigendaskifti er farið að á sama hátt sem við nýja váttryggingu. Má þá endurgreiða iðgjaldið fyrir þann tíma, sem ábyrgðarskírteinið átti eftir að gilda, að frádregnum $\frac{1}{4}\%$ af váttryggingarfénu. Þó fellur öll iðgjaldaendurgreiðsla niður, ef skaðabætur á því ári nema meiru en helmingi hins greidda ársiðgjalds.

Váttryggja má alla virðingarfjárhæðina og minni hluta af henni.

Samábyrgðinni er heimilt, ef hún finnur ástæðu til þess, að neita að váttryggja skip nema fyrir nokkrum hluta af virðingarfjárhæðinni.

Samábyrgðin má eigi án endurtryggingar takast á hendur hærri ábyrgð en 15000 kr. fyrir einstakt far og 10,000 kr. tryggingu á afla, veiðarfærum og útbúnaði á einstöku skipi.

Endurvirðing fer fram árlega, áður en váttrygging eða endurnýjun váttryggingar á sér stað.

Allan kostnað við virðingu og endurvirðingu skipa bera eigendur þeirra.

Skipstjórar á hinum váttrygðu skipum verða að fullnægja þeim reglum, sem settar eru í gildandi lögum á hverjum tíma um rétt til að vera skipstjóri á slíkum skipum, sem þeir eru fyrir, og í þeim siglingum, er þau ganga. Skipin verða einnig að fullnægja ákvæðum laganna um útbúnað, áhöfn, ljós- og bendingarfæri o. fl.

Hvert það skip, sem hefir mótur í lokuðu rúmi, skal hafa meðferðis öflugt slökkvitól, sem tekið er gilt af Samábyrgðinni, og skal það haft einhversstaðar fyrir utan vélarrúmið, þar sem auðvelt er að ná til þess. Í vélarrúminu mega ekki vera nein slík tæki, sem eldur er notaður við, að undanteknum lömpum þeim, sem nauðsynlegir eru við rekstur og gæzlu mótorsins.

9. gr.

Samábyrgðin bætir tjón það og skaða, er hlutir þeir, sem flokkaðir eru undir A. og B. í 8. gr., kunna að verða fyrir af völdum storms og annars óveðurs, af strandi, af því að skip ber á sker eða grunn, eða því hvolfir, af skipbroti, ásiglingu, árekstri, brotsjó, eldi og samrekstri við fasta hluti eða fljótandi á sjónum.

Fyrir tjón á mótur og öðrum vélum, gangskrúfum, öxlum, vindum og alls konar skipsbúnaði verða skaðabætur einungis greiddar, ef skip strandar eða ber á sker eða grunn

88 eða það verður fyrir tjóni af árekstri eða eldsvoða, og þó því að eins, að það sannist, að 9. nóv. tjónið á skipsbúnaðinum stafi ekki af sliti eða slíkri bilun, að hann geti ekki talist að hafa verið í gildu og sjófæru standi.

Ef segl skemmast eða fúna eða þeim er swift burt af stormi, ef akkeri, kaðlar, járnfestar eða dragreiði skemmast eða brotna, enn fremur ef stýfa verður síðar í burtu það, sem skemst hefir, rifnað, slitnað eða brotnað, þá skoðast það sem slit og eru engar skaðabætur greiddar fyrir það.

Fyrir tjón, sem stafar af því, að sigluviðir brotna eða fastareiði slitnar, skal aftur á móti greiða skaðabætur. Ennfremur greiðast skaðabætur fyrir tjón á akkerum, járnfestum og landfestum, er skoðast sem sameiginlegt sætjón (havari grosse). Akkerisfestar og akkeri fiskiskipa teljast til fiskiáhalda, þegar þau eru notuð á fiskimiðum, og falla þá ekki inn undir þessa váttryggingu.

Öll skip og bátar, sem váttrygð eru í Samabyrgðinni, eru skyld til að hjálpa hvert öðru úr háska; sömu hjálp skal og veita skipum annara félaga, hafi þau og Samabyrgðin samið um að veita hvert öðru slíka hjálp. Borgunar fyrir hjálpina verður eigi krafist eftir venjulegum björgunarreglum, heldur skal hún ákveðin af stjórn Samabyrgðarinnar, eða gjörðardómi, ef þess er heldur óskað, af þeim, er hlut eiga að máli, og skat þá miða þóknunina við tilkostnað þann og fjártjón, sem hjálpin hefir bakað þeim, er veitti.

Þegar skip eru í háska stödd, skulu þau gera bending með fánna, sem stjórn Samabyrgðarinnar segir nánara fyrir um. Þau mega ekki þiggja hjálp hjá öðrum, ef auðið er að fá hjálp hjá skipum úr sama félagi, sem þau eru í.

10. gr.

Þegar skip, sem váttrygt er beint af Samabyrgðinni, verður fyrir áfalli sem Samabyrgðinni ber að bæta, er skipstjóri skyldur til að skýra tafarlaust umboðsmanni Samabyrgðarinnar í því héraði, þar sem slysið hefir viljað til eða skipið hefir leitað að landi vegna bilunar, frá því, er að höndum hefir borið, eða ef enginn umboðsmaður er þar, þá að senda aðalskrifstofunni í Reykjavík skýrslu um málið með símskeyti (símnefni: »Samabyrgðin«) eða á þann hátt, er það verður fljótast gert.

Skylt er bæði skipstjóra og útgerðarmönnum að gjöra alt, sem í þeirra valdi stendur, til þess að draga úr tjóninu, svo að það verði sem allra minnst. Þeim ber og að fara eftir þeim ráðstöfunum, sem aðalskrifstofa Samabyrgðarinnar eða umboðsmaður hennar kynnu að gjöra í því skyni.

A váttryggjendum hvílir skylda til þess að færa fram sönnur fyrir tjóninu og hve miklu það hefir numið.

Skipstjóri er skyldur til að gefa nákvæma skriflega skýrslu um atburðinn að drengskap viðlögðum og með eiðstillboði, og auk þess að láta í té allar þær upplýsingar, er orðið geta til leiðbeiningar við matið á skaðabótaskyldu Samabyrgðarinnar. Skýrsluna skal tafarlaust senda aðalskrifstofu Samabyrgðarinnar og á hún að vera undirskrifuð af allri skipshöfninni, auk skipstjóra. Ennfremur ber að gefa skýrslu fyrir yfirvaldi því, er næst býr.

Umboðsmaður Samabyrgðarinnar á þeim stað, þar sem skipið hefir leitað að landi vegna bilunar, annast um, að tjónið verði metið af virðingarmönnum Samabyrgðarinnar svo fljótt sem auðið er, og áður en byrjað er á viðgerðinni, og að matsgjörðin verði að því búnu þegar send aðalskrifstofunni. Í matsgjörðinni á að standa.

a. Lýsing á biluninni.

- b. Aætlun um, hvað viðgerðin muni kosta eða útvegum á nýjum munum í stað þeirra, er skemst hafa eða farist.
- c. Verð hinna skemdu muna, eins og þeir eru, er útvega verður aðra nýja í staðinn fyrir.

88
9. nóv.

Öll skjöl og reikninga, er þetta mál snerta, skal senda aðalskrifstofunni. Ákveður hún skaðabæturnar svo fljótt sem auðið er samkvæmt skaðabótareglum þessarar reglugjörðar og með nákvæmri hliðsjón af matinu á tjóninu og virðingargjörðinni, sem váttryggingin er miðuð við.

11. gr.

Skip má ekki dæma ónýtt vegna þess, að efni og tæki vanta til aðgerðar á því, fyrir en leitað hefir verið úrskurðar Samábyrgðarinnar um, hvort reynt skuli að koma skipinu til aðgerðar.

Ennfremur er ónýtingarúrskurður (condemnation) um skip því að eins bindandi fyrir Samábyrgðina, að verð skipsins, í því ástandi sem það er, að viðbættum viðgerðarkostnaðinum á bilun þeirri, er það hefir orðið fyrir, fari fram úr váttryggingarfénu.

Um mótorbáta og mótorskútur gildir ennfremur það, sem hjer segir:

Ef báturinn verður fyrir sætjóni, er ónýtingarúrskurður um bátinn eða mótörinn því að eins bindandi fyrir Samábyrgðina, að verð bátsins eða mótörsins að viðbættum viðgerðarkostnaðinum fari fram úr váttryggingarfénu, sem ákveðið er í váttryggingarskírteininu fyrir bátinn eða mótörinn, og Samábyrgðin áskilur sér rétt til, ef annaðhvort báturinn eða mótörinn verður fyrir ónýtingarúrskurði, að setja annan nýjan í staðinn.

12. gr.

Þá er um algerðan skiptapa er að ræða, en þá eru skaðabæturnar alt váttryggingar féð að frádregnu verði þess, er bjargað kynni að hafa verið, þer þeim váttryggjanda að lata við móttöku skaðabótanna af hendi við Samábyrgðina váttryggingarskírteinið kvittað með öllum þess réttindum.

Þegar skaðabætur eru aftur á móti aðeins greiddar fyrir nokkurn hluta og váttryggingarskírteinið gildir áfram fyrir þann tíma, sem til var ætlast, er gefin sérstök kvittun fyrir móttöku skaðabótanna.

Fyrir gufuskip og seglskip gilda þeir frestir fyrir afsölu þeirra í hendur váttryggingarfélaganna gegn greiðslu váttryggingarfjárins, (abandonfrister), sem á hverjum tíma eru ákveðnir í ábyrgðarskírteinum sjóváttryggingarfélaganna í Kanpmannahöfn. Fyrir önnur skip er ákveðinn 3 mánaða frestur.

Tjón, er eigi nemur 10 kr. af hverri smálest, verður eigi bætt, nema það fari fram úr 300 kr. á einstöku fari eða verðmæti hafi verið lagt í sölurnar af hálfu váttryggjanda til þess að komast hjá meiru tjóni, eða bjarga öðrum eigum váttrygðum í Samábyrgðinni. Frá skaðbótunum skal draga 20% af tryggingarfjárhæðinni þegar um algerðan skipstapa er að ræða, aldrei annars, og eigi yfir 500 kr.

Ef það sannast, að skipstjóri hafi af ásettu ráði eða fyrir vítavert hirðuleysi valdið tjóninu, má draga alt að því 20% af skaðabótafénu. Hafi váttryggjandi í sviksamlegum tilgangi, tvítrygt hið sama eða hafi hann gjörst valdur að tjóni af ásettu ráði eða fyrir vítavert

88 hirduleysi, er Samabyrgðin laus allra mála um skaðabótaskyldu. Þó skal Samabyrgðin ávalt skyld að greiða svo mikið af skaðabótunum, sem þarf til að greiða lán af almannafé, þar með talin lán úr íslenskum bönkum og sparisjóðum, er veitt hafa verið gegn veði í skipinu eða bátnum, þó er eigi skylt að greiða meira en nemi $\frac{3}{5}$ tryggingarfjárhæðarinnar, og á Samabyrgðin þá endurgjafskrófu á hendur þeim, sem sekur er.

Þá er reiknaðar eru út skaðabætur fyrir bilun á skipum, skal draga frá fyrir fyrningu:

a. Fyrir bilun á skipsskrokknum

- 1) Þegar skipið er 1—6 ára gamalt $\frac{1}{6}$
- 2) Þegar skipið er eldra en 6 ára $\frac{1}{4}$

b. Fyrir bilun á mótorum, ásamt vindum, skrófu og öðrum vélaútbúnaði, er þeim fylgir

- 1) Þegar vélaumbúnaðurinn er 1—2 ára gamall $\frac{1}{6}$
- 2) Þegar hann er eldri en 2 ára $\frac{1}{8}$

c. Fyrir bilun á mótorkænum, er fylgja þilskipum

- 1) Þegar mótorkænan er 1—2 ára gömul $\frac{1}{6}$
- 2) Þegar hún er eldri en 2 ára $\frac{1}{8}$

d. Fyrir bilun á seglum, köðlum, mótorausum skipsbátum og öðrum útbúnaði $\frac{1}{8}$
Þó er ekkert dregið frá ef um akkeri er að ræða, ef skaðabætur eru á annað borð greiddar fyrir þau (sjá síðar).

e. Fyrir bilun á siglutrjám og sigluviðum, þegar þau eru meira en 2 ára gömul $\frac{1}{8}$

f. Fyrir bilun á festum og bátsdrekum $\frac{1}{6}$

g. Fyrir bilun á málningu og gyllingu $\frac{1}{3}$

Við útreikning skaðabótanna fyrir bilanir þær, sem nefndar eru í staflíðunum a, b og c, er aldur skipsins talinn frá þeim degi, er það í fyrsta sinn hóf siglingu, og aldur mótorsins og vélaumbúnaðs þess, er honum fylgir, frá þeim degi, er mótörinn var settur nýr í skipið. Ef mótörinn hefir ekki verið nýr, þegar hann var settur í skipið, verður að taka það skýrt fram og skýra frá aldri hans í virðingavottorðinu, sem lagt er til grundvallar fyrir váttryggingunni.

Fyrir bilun á skipsskrokknum, er stafar af ofviðri úti á rúmsjó, eru aðeins greiddar skaðabætur að $\frac{2}{3}$ hlutum, eftir að frádráttur sá hefir verið gjörður, sem nefndur er í staflíð a.

Frá skaðabótafjárhæðinni er ávalt dregið það verðmæti, sem liggur í hinum biluðu munum, eins og þeir eru.

Lækkun sú, sem reglugjörðin fyrirskipa að gjöra á skaðabótum fyrir bilun á skipsskrokknum ($\frac{1}{6}$) og fyrir bilun á siglutrjám og sigluviðum ($\frac{1}{3}$), fellur niður fyrstu 5 árin við þau skip, sem hafa verið flokkuð eða hafa fengið vottorð um að smíð þeirra hafi verið háð eftirliti, sem Samabyrgðin hefir tekið gilt.

Fyrir leka skal einungis greiða skaðabætur þá er hann stafar af því, að skipið hefir rekist á, nema um sameiginlegt sætjón (havari grosse) sé að ræða.

Fyrir botnmálningu, sem er eldri en 6 mánaða, greiðast einungis hálfar skaðabætur, en fyrir botnmálningu, sem eldri er en 1 árs, greiðast engar skaðabætur.

Þá er bátur þilskips, hvort sem hann er með mótör eða ekki, bilar eða ferst eftir að út úr höfu er komið, verður tjónið einungis bætt, ef það hefir að borið annað hvort meðan báturinn var reyður á þilfari eða hengdur upp undir þjálka eða meðan verið var að nota hann til fiskiveiða (t. d. til þess að flytja og sækja veiðarfærin). Aftur á móti er báturinn ekki váttrygður, þegar fiski er hætt og hann liggur ónotaður við skipið, og heldur ekki þegar hann er hafður í eftirdragi á siglingu. Eunnfremur er það skýlaust ákveðið, að

fyrir tjón það, sem kann að verða á bátnum, meðan verið er að draga hann upp í skipið, verða ekki greiddar skaðabætur, nema báturinn sje dreginn upp jafnskjótt sem búið er að nota hann. 88
9. nóv.

Um skip, sem klædd eru utan með málmþynnum, er það ákveðið, að málmþynnu-
leggingin skuli ekki vátrygð með, svo að allar þær skemdir, sem á henni kunna að verða,
eru Samábyrgðinni öldungis óviðkomandi. Sama er og að segja um allan þann kostnað, er
hlýst af því, að taka verður í burtu málmþynnuhúðina til þess að gert verði við skipið og
setja hana á aftur.

Samábyrgðin ber ekki ábyrgð á því tjóni, er vátrygt skip verður fyrir meðan það
er notað til annars en fiskveiða, flutninga eða björgunar á mannlífum, sbr. þó ákvæðið um
að hjálpa úr háska öðrum skipum, sem vátrygð eru í Samábyrgðinni eða öðrum félögum, sem
samið hafa við Samábyrgðina um slíka hjálp. Ennfremur er leyft að draga skip og takast á
hendur vóruflutninga.

Skaðabætur fyrir tjón á g u f u s k i p u m eru reiknaðar út eftir þeim reglum, sem
á hverjum tíma er farið eftir af sjóvátryggingarfélögunum í Kaupmannahöfn.

Allur kostnaður við skip og skipshöfn, siglingu í höfn til aðgerðar og dvölna þar
er Samábyrgðinni óviðkomandi.

Skip, sem orðið hafa fyrir sætjóni, skulu að viðgerðinni lokinni aftur skoðuð og
virt áður en Samábyrgðin tekst á hendur að halda áfram ábyrgðinni. Ef vátrygður hlutur er
meira virði eftir viðgerðina heldur en hann var virtur í ábyrgðarskírteininu, getur vátryggj-
andi fengið verðmismuninn vátrygðan gegn því að greiða aukaiðgjald, sem nánara verður
ákveðið. Vátryggingarhækkunina skal rita á ábyrgðarskírteinið.

Þá er sameiginlegt sætjón (havari grosse) ber að höndum, skal farið eftir hinum al-
mennu reglum um það. Fyrir tjón og kostnað, sem ekki er talið sameiginlegt sætjón, í mats-
gjörð (dispatche), er gjörð er lögum samkvæmt á rjettum stað, verða ekki heimtaðar skaða-
bætur með skírskotum til þess, að þetta sé sameiginlegt sætjón samkvæmt íslenskum lögum.

Hernaðartjón og afleiðingar þess eru Samábyrgðinni óviðkomandi.

Stjórni Samábyrgðarinnar sker úr því, hver sé skaðabótaskylda Samábyrgðarinnar og
hvernig skaðabótum skuli haga, þegar engin ákvæði finnast um það í þessari reglugjörð, og
skal hún hafa hliðsjón af þeim ákvæðum, sem á hverjum tíma standa í samþykktum og ábyrgð-
arskírteinum sjóvátryggingarfélaganna í Kaupmannahöfn og hinum almennu reglum löggjafarinnar

III. KAFLI.

Íðgjöld og fjársöfn.

13. gr.

Tryggingarfé Samábyrgðarinnar er 800,000 kr. og er það sú fjárhæð, sem
ríkissjóður má leggja til, samkvæmt lögum nr. 23, 27. júní 1921 um vátryggingarfélag fyrir
fiskiskip, ef félagið getur ekki af eigin ramleik borgað þær skaðabætur, sem því er skylt
að greiða.

Ef slík lán geta ekki orðið endurborguð af tekjum þess árs, sem lánin eru tekin
á, skal borga þau af tekjuafgangi næsta árs, eða næstu ára, og greiða auk þess $4\frac{1}{2}\%$ í ár-
lega vöxtu af þeim.

Varasjóður Samábyrgðarinnar verður til af þeim fjárhæðum, er nú skulu
taldar:

88
9. nóv.

1. Afgangur sá, er samkvæmt ársreikningnum fyrir hvert ár kynni að verða eftir, þá er greiddar eru allar skaðabætur og allur kostnaður annar.
2. Vextir af varasjóðnum og aðrir vextir og óvissar tekjur, er félaginu kynnu að áskotnast. Varasjóður er til þess ætlaður að greiða af honum tekjuhalla þann, er kyuni að vera í ársreikningi félagsins.

Ef Samábyrgðin legst niður, fellur varasjóðurinn til Fiskveiðisjóðs Íslands, þá er öllum skuldbindingum félagsins hefir verið fullnægt.

14. gr.

Iðgjaldið fyrir beinar váttryggingar er fallið í gjaldþaga, þá er váttryggingarsamningurinn er undirskrifaður. Iðgjöldin eru reiknuð eftir iðgjaldaskrá þeim, sem gilda á hverjum tíma og staðfestar skulu af stjórnarráði Íslands. Veita má borgunarfrest á hálfri iðgjaldafjárhæðinni gegn því, að greiddir sjeu 6% ársvextir af fjárhæðinni. Reglur einstakra váttryggingarfélaga um útreikning á iðgjöldum eru lagðar til grundvallar fyrir upptöku þeirra í Samábyrgðina, og fær húa tiltölulega jafmikinn hluta af iðgjöldunum eins og hún hefir tekið að sér mikinn hluta af ábyrgðunum á móts við ábyrgðarfélagið. Senda skal Samábyrgðinni svo fljótt sem auðið er og ekki síðar en 3 vikum eftir byrjun váttryggingarársins, en síðan vikulega, skýrslu um útreikning iðgjaldanna, ef þetta stendur ekki í sjálfu ábyrgðarskrteininu. Helminginn af þeim hluta, er Samábyrgðinni ber af iðgjöldunum, skal greiða þegar í stað, en hitt má færa inn á viðskiftareikning.

15. gr.

Ábyrgðarfélög þau, sem eru meðlimir Samábyrgðarinnar, ábyrgjast iðgjaldgreiðslu til hennar og eru skyld að standa skil á iðgjöldunum, hvort sem þau hafa sjálf fengið þau greidd af váttryggjendum eða eigi.

Váttryggingar má ekki ónýta nema með samþykki Samábyrgðarinnar.

16. gr.

Samábyrgðin tekur engan þátt í kostnaði þeim og fjártjóni, er leiðir af innheimtu iðgjaldanna fyrir ábyrgðarfélögin.

Váttryggingariðgjaldið hvílir á hinu váttrygða skipi og gengur fyrir veðskuldum í 2 ár. Iðgjöld og virðingargjöld má taka lögtaki.

Þegar Samábyrgðinni hefir verið tilkynt, að váttrygt skip eða bátur sé í veði fyrir láni af almannafé, þar í talin lán íslenskra banka og sparisjóða, má eigi fella skipið úr váttrygging fyrir þá sök, að iðgjöld séu eigi greidd, nema veðhafa hafi áður verið veittur nægilegur frestur til að greiða iðgjöldin.

17. gr.

Þegar váttrygðar eignir eru veðsettar, nær veðrétturinn einnig til váttryggingafjárins.

IV. KAFLI.

Gerðardómur.

18. gr.

Ágreining milli Samábyrgðarinnar og hinna íslensku ábyrgðarfélaga, sem eru í samvinnu við hana, eða einstaklinga, sem váttrygt hafa beinlínis hjá henni, skal leggja í gerð, þá

er málsaðilar verða ásáttir um það, og æfinlega þá er ágreiningurinn nemur eigi meiru en 2000 kr., í gerðardóminn kveður hvor málsaðili einn mann, en stjórnarráðið skipar einn dóm- 88
anda úr hæstarétti ríkisins oddvita. 9. nóv.

Gerðardómur skal háður í Reykjavík.

Ef gerðardómsmeun verða eigi á eitt sáttir, ræður atkvæði oddamanns úrslitum.

Ef annar málsaðili hefir ekki valið sinn mann í gerðardóminn og tilkynt það svo, að sannanlegt sje, hinum málsaðila 30 dögum eftir að sannanlegt er, að hann hefir fengið vitneskju um kjör andstæðings síns, þá hefir andstæðingur hans rétt til að kveðja báða gerðardómsmennina.

Ef ágreiningurinn hefir ekki getað orðið útkljáður vegna vanrækslu annars gerðardómsmannanna 30 dögum eftir að hann var nefndur í dóminn, hefir hinn gerðardómsmaðurinn rétt til að gera út um málið ásamt oddamanninum; ræður þá atkvæði oddamanns úrslitum, ef þeir verða eigi á eitt sáttir. Oddamaður sker úr því, hvort gerðardómsmaður hafi gert sig sekan í vanrækslu.

Í gerðardómnum skal það og ákveðið, hvort málskostnaður skuli að öllu eða nokkru leyti falla á annan málsaðila eða hvernig skuli skifta honum milli beggja málsaðila.

Gerðardómur uppkveðinn samkvæmt þessum ákvæðum gildir skilyrðislaust fyrir báða málsaðila sem dómur, er ekki verður áfryjað.

Reglugjörð nr. 8, 22. janúar 1910, er úr gildi feld.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 9. nóvember 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.